

Sygn. akt I CO 21/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. D.

przeciwko A. D.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 marca 2018 r.,

na skutek przedstawienia akt VI C [...] przez Sąd Okręgowy w W.

celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania
sprawy.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa M. D. przeciwko A. D. o rozwód wskazując, że zachodzą podstawy do wyznaczenia sądu właściwego na podstawie art. 45 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z art. 45 k.p.c. wynika, że Sąd Najwyższy dokonuje oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej.

Zgodnie z art. 41 k.p.c., powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Przy czym z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. W konsekwencji dopiero w razie stwierdzenia, że żadna ze stron nie przebywa z zamiarem stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25 k.c.) uzasadnione będzie oznaczenie przez Sąd Najwyższy, w trybie określonym przez art. 45 k.p.c., sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo.

Z pism procesowych składanych przez strony wynika, że pozwany ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (w W.), zaś pobyt na terytorium państwa Izrael traktuje jako pobyt tymczasowy związany z prowadzoną tam działalnością zarobkową (pismo pozwanego z dnia 2 listopada 2017 r. - k. 5 akt oraz pismo powódki z dnia 16 listopada 2017 r. - k. 9 i 9 verte). Wobec zgodnych w tym zakresie twierdzeń stron, zawartych w wyżej wymienionych pismach procesowych, nie zachodzą przesłanki do wyznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy na podstawie art. 45 k.p.c., gdyż możliwe jest ustalenie tego sądu na podstawie art. 41 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.